

2018 ಕ.ತೀ.ವ 566

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯಂತ್ ಪಟೇಲ್

ಮತ್ತು

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸೇ ಗೌಡ

ಮಿ|| ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಸ್ಟುಡೆಂಟ್ಸ್ ಕಮ್ಯೂನಿಕೇಷನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೈವೇಟ್

ಅಪೀಲೆಟ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಆಯುಕ್ತರು, ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರು*

ಕೇಂದ್ರೀಯ ಎಕ್ಸೈಸ್ ಕಾಯಿದೆ, 1944 ಸೆಕ್ಷನ್ 35

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮೇಲ್ಮನವಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ಮನವಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ವೇಳಾಮಿತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರನು ಸಂವಿಧಾನದ 226 ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಕರಣದ ಬಲವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೇ ಕೇವಲ ವೇಳಾಮಿತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿರಳಾತಿ ವಿರಳ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೀರಿ ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯನೀಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲತೆ ಹೊಂದಿದಾಗ ಸಂವಿಧಾನದ 226 ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಇಂಟರ್‌ಕಾಂಟಿನೆಂಟಲ್ ಕನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನೋಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಪ್ರೈ. ಲಿ. -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಕರಣದ ಬಲವಾದ ಅಂಶಗಳು ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮೇಲ್ಮನವಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ವಿರಳಾತಿ ವಿರಳ ಪ್ರಕರಣವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಲಾಗಿದೆ.

*ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಸಂ. 13917/2016 (ಟಿ-ಸಿಇಎಸ್‌ಟಿಎಟಿ), ದಿನಾಂಕ: 4ನೇ ಜುಲೈ, 2016.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕನವಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅರ್ಜಿದಾರನ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಶೇಕಡಾ 7.5 ರಷ್ಟು ನಿರ್ದೇಶಿತ ಹಣ ಮತ್ತು 25,000/- ದಂಡವನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗೆ ಪಾವತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಡ್ಡಾಯದೊಂದಿಗೆ ಮರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು

ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ಗಳು

1. 2013 (29) ಎಸ್.ಟಿ.ಆರ್. 9 (ದೆಹಲಿ)
ಇಂಟರ್‌ಕಾಂಟಿನೆಂಟಲ್ ಕನ್ಸಲ್ಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನೋಕ್ರಾಟ್ಸ್
ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ (ಉಲ್ಲೇಖ) 7
2. 2016-ಟಿಐಒಎಲ್-905-ಹೆಚ್‌ಸಿ-ಕರ್ನಾಟಕ-ಸಿಎಕ್ಸ್
ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಪ್ರಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ -ವಿರುದ್ಧ-
ಕೇಂದ್ರೀಯ ಅಬಕಾರಿ ಆಯುಕ್ತರು (ಅಪೀಲು-1) (ಉಲ್ಲೇಖ) 7
3. (2015) 51 ಜಿಎಸ್‌ಟಿ 750/59
ಪನೋಲಿ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ (ಇಂಡಿಯಾ) (ಪ್ರೈ)
ಲಿಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ (ಉಲ್ಲೇಖ) 9
4. 2014 (309) ಇಎಲ್‌ಟಿ 479 (ಕರ್ನಾಟಕ)
ಕೇಂದ್ರೀಯ ಅಬಕಾರಿ ಆಯುಕ್ತರು, ಬೆಂಗಳೂರು-11
-ವಿರುದ್ಧ- ಸೊಲೆಕ್ಟಾನ್ ಸೆಂಟ್ರಮ್
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ (ಉಲ್ಲೇಖ) 10

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆನಂದ್, ವಕೀಲರು;
ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ: ಶ್ರೀ ಜೀವನ್ ಜಿ. ನೇರಳಗಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿರಿಯ
ಸ್ಥಾಯೀ ನ್ಯಾಯವಾದಿ.

ಆಜ್ಞೆ

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯಂತ ಪಟೀಲ್:

ಆಯುಕ್ತರು, ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ಇವರು ದಿನಾಂಕ 13.12.2012 ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

2. ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ನೇರಳಗಿ, ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ನೋಟೀಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಎರಡು ಪಕ್ಷಕಾರರ ಸಮ್ಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಪೀಲಿನ ಅಂತಿಮ ಸುನಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

3. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಆಯುಕ್ತರು, ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ಇವರು ದಿನಾಂಕ 31.12.2012 ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶ, ಅದರಂತೆಯೇ ಸಿಇಎಸ್‌ಟಿಎಟಿ ಯು 22.07.2017 ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶ ಅನುಬಂಧ-‘ಎಫ್’ ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಅಭಿಲೇಖಿಸಿ, ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಎರಡು ಆದೇಶಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

4. ನಾವು ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆನಂದ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಸ್ಥಾಯೀ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜೀವನ್ ಜಿ. ನೇರಳಗಿ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಆಲಿಸಿದ್ದೇವೆ.

5. ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಮುಂದಿನಂತಿವೆ, ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಂಪನಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು

20ನೇ ಜನವರಿ 2012 ರಂದು ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯು 2010ರ ಜನವರಿಯಿಂದ 2011ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ವರೆಗೆ ಸೇವೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಕಾರಣ ತೋರಿಸುವ ನೋಟೀಸನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜಿದಾರರು 20.12.12 ರಂದು ಸದರಿ ಕಾರಣ ತೋರಿಸುವ ನೋಟೀಸಿಗೆ ತಗಾದೆ ಮಾಡಿದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡುವಂತೆ ಕೋರಿ 20.12.12 ರಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯು, ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಗೆ 3.9.13 ರಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹರಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ಬಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯೂ ಮಾಡಿದ ಆ ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೇ ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೋರಿರುತ್ತದೆ. ಇಲಾಖೆಯು 12.9.2013 ರಂದು ದಿನಾಂಕ 31.12.12 ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಶೀಘ್ರ ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಈಗಾಗಲೇ ತಮಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ರವಾನಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯ ಸ್ವೀಕೃತ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತವೆ. 30ನೇ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, 2013 ರಂದು ಮೇಲಿನ ಪತ್ರಕ್ಕೆ, ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಯಾರೇ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದೇಶದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯ ಆದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ 12.9.13ರ ಇಲಾಖೆಯ ಪತ್ರದ ತರುವಾಯ ಮಾತ್ರವೇ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆಯುಕ್ತರು, ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ಇವರು ದಿನಾಂಕ 31.12.12 ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ 1.10.13 ರಂದು ಕಂಪನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜಿದಾರರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ದಿನಾಂಕ 9.10.13 ರಂದು ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ದಿನಾಂಕ 31.12.12ರ ಆಯುಕ್ತರ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ಅಪೀಲನ್ನು ಆಯುಕ್ತ (ಅಪೀಲುಗಳು) ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವರು. 20.2.2014 ರಂದು ಆಯುಕ್ತರು (ಅಪೀಲುಗಳು) ಇವರು ಅಪೀಲನ್ನು ಪ್ರತಿಷೇಧಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಪೀಲನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವರು. ಅರ್ಜಿದಾರರ ಕಂಪನಿ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಪೀಲನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಆದೇಶದ

ವಿರುದ್ಧ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಮುಂದೆ 17.7.2015 ರಂದು ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

6. ನಾವು ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆನಂದ್ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಯೀ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯವರಾದ ಜೀವನ್ ಜಿ. ನೇರಳಗಿ ವಾದವನ್ನು ಆಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

7. ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾದ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ, ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ಇಂಟರ್‌ಕಾಂಟಿನೆಂಟಲ್ ಕನ್ಸಲ್ಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ¹**, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯದ ವಾದಾಂಶವನ್ನು ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂವಾದಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನಿಯಮ 5(1)ರ ಬಲದಿಂದ ಗ್ರಾಹಕ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸೇವಾದಾತ ವಿಧಿಸಬಹುದಾದ ಆ ಯಾವುದೇ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಗ್ರಾಹಕರು ಸಿಂಧುವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಾರದು ಮತ್ತು ಸದರಿ ಮೊತ್ತದ ಮೇಲೆ ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಸಿಂಧುವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿ ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಮೊತ್ತದ ಮೇಲೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೇವೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ತೆರಿಗೆಯೂ ಬಾಕಿಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಜಿದಾರರ ವಕೀಲರು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಮೊದಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಸೇವಾ ಮೌಲ್ಯ, ತೆರಿಗೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಕ್ಷಿದಾರರ ಮೂಲಕ ಮೊತ್ತವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಸಹ ಅವರು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಅವರು ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ

1. 2013 (29) ಎಸ್.ಟಿ.ಆರ್. 9 (ದೆಹಲಿ)

ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಜಾರಿಮಾಡಿದ ಆದೇಶವು ಉರ್ಜಿತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಹ ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯ ವಾದಾಂಶದ ಮೇಲೆ ಅವರು, ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಆದೇಶವನ್ನು ಸಂವಹನಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸತ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅರ್ಜಿದಾರ-ಕಂಪನಿಯೂ ಆದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದೇಶದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಂಪನಿಯ ಕಾವಲುಗಾರನಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಿಲೇ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರುಗಳು ಆದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಜಿದಾರರ ಕಂಪನಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿದಾರರ ಕಂಪನಿಯು ಇಲಾಖೆಯೊಂದಿಗೆ ದಿನಾಂಕ 12.09.2013 ರಂದು ಸಂವಹನಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಮಾತ್ರವೇ ದಿನಾಂಕ 31.12.2012 ರಂದು ಜಾರಿಯಾದ ಆದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಾದುದು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಮುಂದೆಯೂ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೊದಲನೇ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಅದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿ ಹೊಣೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಇದೊಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಈ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿರುವ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಯುಕ್ತ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೇಲಿನ ತೀರ್ಪಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿ ಭಾಗಶಃ ತೆರಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ವಾದಾಂಶದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವಂತಹ ಆ ಯಾವುದೇ ಷರತ್ತುಗಳು

ಮತ್ತು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಅದು ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಪ್ಲಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ -ವಿರುದ್ಧ-ಕೇಂದ್ರಿಯ ಅಬಕಾರಿ ಆಯುಕ್ತರು**, (ಅಪೀಲು-1) (taxindiaonline.com) ವರದಿಯಾಗಿರುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ನೀಡಿರುವರು.

8. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ ಪರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಶ್ರೀ ನೇರಳಗಿಯವರು ಹಾಜರಾಗಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಅಪೀಲು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಪೀಲು ಕೆಳ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಜಾಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿರುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶೀಘ್ರ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಆದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವರು ಮತ್ತು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಅರ್ಜಿದಾರ ಕಂಪನಿಯ ಅರಿವಿಗೆ ಬರದಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಅವರು, ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದೆಂದು ಹಾಗೂ ಹಾಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ಆ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾದ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯದ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಯಾವುದೇ ಉನ್ನತ ವೇದಿಕೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿಪರ್ಯಯಗೊಳಿಸಿದ್ದೆಯೇ ಅಥವಾ ವಿಪರ್ಯಯಗೊಳಿಸಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ, ಇಲಾಖೆಯ ನೋಟೀಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿರ್ಣಯ ವಿಪರ್ಯಯವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ವಿಪರ್ಯಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

2. 2016-ಟಿಎಫ್‌ಎಲ್-905-ಹೆಚ್‌ಸಿ-ಕರ್ನಾಟಕ-ಸಿಎಕ್ಸ್

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ ಮೂಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿವೇದಿಸಿರುವರು.

9. ಸಿಇಎಸ್‌ಟಿಎಟಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕವಾಗಿ ಸಿಎ 49/15 ರ ಮೂಲಕ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226 ಮತ್ತು 227ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಗುಜರಾತ್ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪೂರ್ಣ ಪೀಠವು **ಪನೋಲ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ (ಇಂಡಿಯಾ) (ಪ್ರೈ) ಅಮಿಟಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ**, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಸದರಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಲೇಖಿಸಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

10. ನಾವು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯ **ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಪ್ಲಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿಯ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ದಾಖಲಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

7. ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದು ಒಂದು ಶಾಸನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದೊಳಗೆ ಅಪೀಲನ್ನು ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಸುನಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು, ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದು.

8. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಗುಜರಾತ್ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪೂರ್ಣಪೀಠವು (ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಯಂತ್ ಪಟೇಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು) **ಪನೋಲ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ (ಇಂಡಿಯಾ) (ಪ್ರೈ) ಅಮಿಟಿಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ** ⁴, Taxmann.com 248 (ಗುಜರಾತ್) (ಎಲ್‌ಬಿ)] ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ, ಗುಜರಾತ್‌ನ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ತೀರ್ಪಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿದ್ಧ ಉಲ್ಲೇಖಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಯಥಾವತ್ತಾದ ನಿರೂಪಣೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:-

“(1) ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸೀಮಾಸಂಕ ಅಧಿನಿಯಮ, 1944ರ 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅವಧಿಯಾಗಿ 60 ದಿನಗಳನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸಿದೆ, ಪರಂತುಕದಲ್ಲಿ 30 ದಿನಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಪೀಲನ್ನು 90 ದಿನಗಳು ಮೀರಿದ ವಿಳಂಬಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮಾಫಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ?

(2) ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸೀಮಾಸಂಕ ಅಧಿನಿಯಮ, 1944ರ 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯ ಅಥವಾ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಧಿಯನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 90 ದಿನಗಳ ಅವಧಿ ಮೀರಿದ ವಿಳಂಬಿತೆಯನ್ನು 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮನ್ನಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವಾಗ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯ ಅಪೀಲನ್ನು ವಿಳಂಬಿತವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ?

(3) ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯ ಅಥವಾ ಅಪೀಲನ್ನು ಪ್ರತಿಷೇಧಿಸಿರುವಾಗ, ಮೂಲ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ?”

2. ಅಂತೆಯೇ, ಈ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿದಾರರು ಎಸ್‌ಸಿಅ ಸಂ. 18542/14ರ ಮೂಲಕ ಸೀಮಾ ಸುಂಕಗಳ, ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣ (ಅಹಮದಬಾದ್) ಮುಂದೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಅಬಕಾರಿ (ಅಪೀಲುಗಳು) ಇದರ ಆಯುಕ್ತರು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ, ಮೂಲ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಿತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಅರ್ಜಿದಾರರು ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವರು. ಸದರಿ ಅಪೀಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ್ನು 118 ದಿನಗಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಗದಿತ 60 ದಿನಗಳ ನಂತರದ 30 ದಿನಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರವಿರದ ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಸದರಿ ಅಪೀಲನ್ನು ವಿಳಂಬದ ಕಾರಣದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಜಾಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಅಪೀಲಿನ ಸುನಾವಣೆಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಾಗ, ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ ಅಧಿನಿಯಮ, 1934ರ (ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಮುಂದೆ 'ಅಧಿನಿಯಮ' ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು) 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 90 ದಿನಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಅವಧಿಯನ್ನು

ಮನ್ನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ 60 ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರೆದು ಹೆಚ್ಚಿನ 30 ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು 90 ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ನಿಖರವಾಗಿ ಈ ಅಧಿನಿಯಮ ತಿಳಿಸಿರುವುದು ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು ತನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ, ಅರ್ಜಿದಾರರು ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠದ ಮತ್ತೊಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವಲಂಬನೆಯಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿರುವರು. **ಅಮಿತರ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟ^೨**, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು 30.01.2013 ರಂದು ಎಸ್‌ಸಿಎ ಸಂ.6069/11 ರಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿನ ಸದರಿ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿರುವರು, ಉತ್ತಮ ಗುಣಾರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯೂ ನಿಯಮಿಸಿದ 90 ದಿನಗಳ ಅವಧಿ ಮೀರಿದ ವಿಳಂಬತೆಯ ನಂತರವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಅಪೀಲನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು **ಡಿ.ಆರ್. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಭಾರತದ ಒಕ್ಕೂಟದ^೨**, ಮತ್ತೊಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಹ ಅವಲಂಬನೆಯಾಗಿ ನಿವೇದಿಸಿರುವರು. ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠ ಎಸ್‌ಸಿಎ ಸಂ.18542/14ರಲ್ಲಿ ಸುನಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಈ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಸ್ತುವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತೃತ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

3. ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಎಸ್‌ಸಿಎ ಸಂ. 13530/14 ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಅಭಿಲೇಖಿಸಿರುವಾಗ, ಸದರಿ ಪೀಠದ ಗಮನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಸಿಎ ಸಂ.18542/14ಕ್ಕೆ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಅವಧಿಗಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತರಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸದರಿ ಎಸ್‌ಸಿಎ ಸಂ.13530/14 ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಏಕಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತ ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.”

ವಿವಿಧ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಗುಜರಾತ್ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಸ್ತೃತ ಪೀಠವು ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಉತ್ತರವು 31ನೇ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:-

“31. ನಾವು, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈಗ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

(1) ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಂ.1ಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವು ಸಹಾ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ, ಅಧಿನಿಯಮದ 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಪರಂತುಕವು 30 ದಿನಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ, 90 ದಿನಗಳು ಮೀರಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಉಪಬಂಧಿಸಿದೆ.

(2) ಎರಡನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರವು ಸಹಾ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲನ್ನು

ಸಲ್ಲಿಸಲು ಆಗಿರುವ ವಿಳಂಬತೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

(3) ಮೂರನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ:-

(ಎ) ಮೂಲ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಳಗಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

(ಎ.1) ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಆದೇಶ, ಅಥವಾ

(ಎ.2) ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಅಥವಾ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೀರಿ ಚಲಾಯಿಸಿರುವುದು, ಅಥವಾ

(ಎ.3) ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಥವಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವುದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ.

(ಬಿ) ಅಪೀಲು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯದ ವಿಫಲತೆ ಅಥವಾ ಮಹತ್ತರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅದು ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ನಾವು ಮೇಲಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಈ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ನ್ಯಾಯಿಕ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನ್ಯಾಯಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೂ ಏಕ ಮಾತ್ರ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ ನೀಡಿದ ಆದೇಶ ಇದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ."

9. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿನಿಯಮದ 35ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂವತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಅಥವಾ ತೊಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ ಮೀರಿದ ನಂತರದ ವಿಳಂಬಿತವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪೀಲನ್ನು ಮನ್ನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಶಾಸನದ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಮೀರಿದ ನಂತರ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪೀಲನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

10. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಎರಡನೇ ಅಂಶವಾಗಿ, ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಆದ ವಿಳಂಬವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ

ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಬಾರದು, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಶಾಸನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಅನ್ಯಥಾ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರದ ಆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಅಥವಾ ಕಾನೂನಿನ ಅಥವಾ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕುತ್ಸಿತವಾಗಿ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗುವ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೊರಡಿಸುವ ಆ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶವನ್ನು ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಎರಡನೇ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಲ್ಲಿ, ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ರಿಟ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಃ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶತತ್ವವಾಗಿದೆ.

11. ನಮಗೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಯಾವುದೇ ಪ್ರವರ್ಗವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಮತ್ತಷ್ಟು

ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಮೂಲಭೂತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಮೂಲ-ಹಾಗೂ-ಆದೇಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ; ಒಂದು, 20/11/2012ಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಉಪಬಂಧಗಳ ಪ್ರಕಾರ, “ಅಂಥ ಸರಕುಗಳು” ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಿನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಶೇ 2.5 ರಷ್ಟನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಅಥವಾ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಬಳಿಸಿದ ನಂತರ ಭಾಗಶಃ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಅದರಲ್ಲಿದೆ. ಮುಂದುವರೆದು, ಸದರಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿಭಾಗೀಯ ಪೀಠವು ಕೇಂದ್ರ ಅಖಕಾರಿ ಆಯುಕ್ತರು, ಬೆಂಗಳೂರು-11 -ವಿರುಧ್ಧ- ಸೊಲೆಕ್ಟಾನ್ ಸೆಂಟರ್‌ನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಅಮಿಟೆಡ್, ವರದಿಯಾಗಿರುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ನಾವು, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಡಿದ ಸುಸಂಗತ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿಲೇಖಿಸಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿನ 9 ರಿಂದ 14ನೇ ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:-

“9. ಮೂಲಸರಕುಗಳು ಬಳಕೆಯಾದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಇಬಯು ಘಟಕದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರುವಾಗ, ತೆರಿಗೆದಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸುಂಕವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಬಾಧ್ಯನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

10. ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ನಿಯಮಗಳು, 2002ರ 3ನೇ ನಿಯಮದ (4)ನೇ ಉಪನಿಯಮದ ಉಲ್ಲೇಖವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

“(4) ಸಾಧನಗಳು ಅಥವಾ ಮೂಲ ಸರಕುಗಳು ಇರುವಾಗ, ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿರುವಾಗ, ಅಂತಿಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಅಂಥ ಸಾಧನಗಳ ಅಥವಾ ಮೂಲ ಸರಕುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಜಮೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು 7ನೇ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಬೆಲೆಪಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಅಂಥದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು.

11. ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದಾದಂಥ ಮೂಲಸರಕುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂಲಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತವೆ. “ಅಂತಹ” ಪದವನ್ನು ವಿವಿಧ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ವಿಷಯಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟು ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುತ್ತವೆ. ಪಂಜಾಬ್ ಮತ್ತು ಹರಿಯಾಣ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಆಯುಕ್ತರು, ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ, ಲೂಧಿಯಾನ -ವಿರುದ್ಧ- ಖಾಲ್ಸಾ ಕಾಟ್‌ಸೆಪಿನ್ (ಪ್ರೈ) ಲಿಮಿಟೆಡ್, 2011 (270) ಇ.ಎಲ್.ಟಿ. 349 (ಪಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್) ವರದಿಯಾಗಿರುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯವು ಹೀಗಿದೆ:

“ತೆರಿಗೆದಾರನು ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ನ ಊರ್ಜಿತ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಅಬಕಾರಿ ಸುಂಕವನ್ನು ಪಾವತಿಸದಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳ ತೀರುವಳಿ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ವಿಪರ್ಯಯಗೊಳಿಸುವುದು. ಹಾಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸರಕುಗಳ ತೀರುವಳಿಯಾಗದಿರುವಾಗ ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಯಮಗಳು 3(5)ನೇ ನಿಯಮವು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ.”

12. **ಬಾಂಬೆ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕ್ಯೂಮೀನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಅಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಆಯುಕ್ತರು, ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಆದೇಶವನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:**

“ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “ಅಂತಹ” ಎಂಬ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸರಳವಾದ ಅರ್ಥವು ಮೂಲ ಸರಕುಗಳಾಗಿ ಬಳಕೆಮಾಡದೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾದ ಸರಕುಗಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂಲಸರಕುಗಳು 7 ರಿಂದ 8 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿಗಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತವೆ. ಮೂರು ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಳ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀಡುವಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಿಂದ ಎಂದರೆ-ತೆರಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಲಭ್ಯ ಮೂಲ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ಅನ್ನು ವಿಪರ್ಯಯಗೊಳಿಸಲು ಅಗತ್ಯಪಡಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂಲಸರಕುಗಳು ಅಸಂಬಂಧವಾಗುತ್ತವೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆದಾರರು ಸದರಿ ಮೂಲಸರಕುಗಳು ಇರುವಾಗ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯದಾದ ಹಾನಿಯಾದ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಮೂಲ ಸರಕುಗಳೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು, ಮೂಲ ಸರಕುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ವಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಾಸನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

13. ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಈ ವಿಷಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ **ಹರ್ಷ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ (ಪ್ರೈವಿ) ಪ್ರೈ. ಅಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಆಯುಕ್ತರು, ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ**, ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪು ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

“ಹಾಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರು 2003 ಮತ್ತು 2005ರ ನಡುವಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು 2007ರ ಜೂನ್ ಮತ್ತು ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಹರ್ಷ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ (ಖೈನಿ) ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ 2 ರಿಂದ 4 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಗಾಗಿ ಮೂಲಸರಕುಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾರಾಟವಾದ “ಅಂತಹ” ಮೂಲಸರಕುಗಳನ್ನು ಮೂಲಸರಕುಗಳೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಬಾರದು. ಅವರು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೂಲಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.”

14. ಇದರಿಂದಲೇ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೂಲಸರಕುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 13.11.2007 ರಂದು ಕಾನೂನಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಅಂತಹ ಮೂಲಸರಕುಗಳಿಗೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಬಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ನಿಯಮಗಳು, 2004ರ ಪರಂತುಕದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೋರಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿರುವ ಮೂಲಸರಕುಗಳಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಂತುಕವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ:

“ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಬರುವ ಆ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಸರಕುಗಳು ಇದ್ದರೆ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ತಯಾರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು, ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಸದರಿ ಮೂಲ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅರ್ಧ

ವಾರ್ಷಿಕ ಅಥವಾ ಅದರ ಭಾಗಶಃಕ್ಕಾಗಿ ಶೇ.25 ರಷ್ಟನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಸೆನ್‌ವ್ಯಾಟ್ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

ಈ ಪರಂತುಕವನ್ನು ದಿನಾಂಕ 13.11.2007 ಸಂ.39/2007ರ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಮೂಲಕ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, 13.11.2007 ಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಮೂಲಸರಕುಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದನ್ನು ಮುಂಚೆ ಬಳಕೆಯಾದ ಆ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾನೂನಿನ ಎರಡನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತೆರಿಗೆದಾರನ ಪರವಾಗಿಯೇ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ.

12. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಮೇಲೆ ನಿರೂಪಿತವಾದ ಎರಡೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ, ಹಾಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಒಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನಿನ ಸಂದರ್ಭದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡು, “ಅಂತಹ” ಪದಗಳು ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೊಲೆಕ್ಟ್ರನ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ (ಮೇಲಿನ) ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿವೇಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ನಾವೆ ಅಂತಿಮ ಕೋರಿಕೆಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಂತಿಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನಾವು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಗಣನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಮೇಲಿನ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರತಿವಾದವನ್ನು

ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಪರಿಣಾಮ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ನ್ಯಾಯದ ವಿಫಲತೆಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಯುಕ್ತವಾದುದು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರ ಸುನಾವಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ.

13. ನಮ್ಮ ಪರಿಗಣನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಮೇಲಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗುಜರಾತ್ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಪೂರ್ಣಪೀಠವು **ಪನೋಲ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ (ಇಂಡಿಯ) (ಪ್ರೈ) ಅಮಿಟೆಡ್ (ಮೇಲನ)** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ವಿಫಲತೆ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಾರೆ ನ್ಯಾಯದ ವಿಫಲತೆಯಾಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಇದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಿಫಲತೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಕಕ್ಷಿದಾರರು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಸುನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ತೆರಿಗೆದಾರನು

ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಪೀಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಪರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಕೋರಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾಗಣೆ ಸುಂಕದ ಶೇ.7.5 ರಷ್ಟನ್ನು ಠೇವಣಿ ಇಡುವ ಷರತ್ತನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರೆದು, ಅಪೀಲುದಾರರು ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಕಾಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದು ವಿಳಂಬವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರ ಪಾಲನೆಯ ಹಕ್ಕಿನ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೀಲುದಾರರು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ವಸ್ತುವಿಷಯದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖಾಂತರ, ಅಪೀಲುದಾರರು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ನಷ್ಟಪರಿಹಾರದ ಮೂಲಕ ವಿಳಂಬದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸಮುಚಿತ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ನಮಗೆ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದು ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅದು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ 25,000/- ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಮಾಗಣೆ ಸುಂಕದ ಶೇ.7.5 ರಷ್ಟನ್ನು ಅಪೀಲುದಾರರು ಠೇವಣಿ ಇಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ.

14. ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಿದೆ:-

1) ದಿನಾಂಕ 02.04.2012 ರಂದು ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಏಕಪೀಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಆದೇಶವನ್ನು, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಅಪೀಲುದಾರರು 25,000/- ರೂ. ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಮಾಗಣಿ ಸುಂಕ ಶೇ.7.5 ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಠೇವಣಿಯನ್ನು ಈ ಆದೇಶದ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಪ್ರತಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ವಜಾಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

2) ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ಷರತ್ತು ಪಾಲನೆಯಾದ ನಂತರ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆಯುಕ್ತರು ಕೇಂದ್ರ ಅಬಕಾರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-1 ಕಡತ ವಸ್ತುವಿಷಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹಾಗೂ ಏಕನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಪ್ರಸ್ತುತ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮಾಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರರು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸಹ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

3) ಮೊತ್ತವನ್ನು ಠೇವಣಿ ಇಡುವ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಸಂದಾಯಮಾಡುವ ಷರತ್ತನ್ನು ಪಾಲನೆಮಾಡಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಯುಕ್ತವಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.”

11. ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಹೊರತಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಚಲಾಯಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ

ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ದಾಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಇದರಿಂದ ನ್ಯಾಯವಿಫಲತೆಯಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಕವಾಗಿಯೇ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭನುಸಾರ, ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಹವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾಗಿದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾವು, ಅಧಿನಿಯಮದ 67ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಧಿಕಾರತೀತವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆದೇಶವನ್ನು ಆ ಯಾವುದೇ ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಯಮ 5ರಲ್ಲಿ, ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯದ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ನಾವು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅಭಿಲೇಖಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರೆದು, ಸೇವಾ ದಾತನಿಗೆ ಗ್ರಾಹಕರು ತುಂಬಿಕೊಡುವ ವೆಚ್ಚಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 67ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಭಾಷಿಸಿರುವ ಸೇವಾ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಸ್ತುವಿಷಯ ಒಳಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಒಳಗೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಆ ಯಾವುದೇ ಆದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ, ತೆರಿಗೆ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅರ್ಜಿದಾರರನ್ನು ಭಾಗಶಃ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಗುಣಾರ್ಹತೆಗಳು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿ, ದೆಹಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಆದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಲ್ಲಿ, ಕಾರಣ ಕೇಳುವ ನೋಟೀಸಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಿಸುವಾಗಲೂ ಮೂಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಸಂವಿಧಾನದ 226ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು

ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರವರ್ಗದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಒಳಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

12. ಅಪೀಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ, ನಮಗೆ, ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಫೀನಿಕ್ಸ್ ಪ್ಲಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ, ಎಂದರೆ ಮೊದಲ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಮಾಗಣೆ ತೆರಿಗೆಯ ಕೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು 25,000/- ರೂ.ಗಳ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೋಷವು ಕಂಡುಬರದಿರುವಾಗ, ಅರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯು ಸರಿಯಾದ ಸಂವಹನ ಮಾಡದಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಪಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ ಮೀರಿ ಈ ವಿಳಂಬತೆಯು ಸಂಭವಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

13. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಸದರಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಮಾಡಿರುತ್ತೇವೆ.

14. ಮೊದಲ ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆದೇಶದಂತೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಆದೇಶವನ್ನು ಸಹಾ ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಜಾವು ಈ ಮುಂದಿನ ಷರತ್ತಿಗೊಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅರ್ಜಿದಾರರು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ಮಾಗಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸುಂಕದ ಶೇ.7.5 ರಷ್ಟನ್ನು ಠೇವಣಿ ಇಡುವ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ 25,000/- ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಈ ಆದೇಶದ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಪ್ರತಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ನೀಡುವ ಈ ಷರತ್ತು ಪೂರೈಸಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನಿತ ಆದೇಶಗಳು ವಜಾಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

15. ಮೇಲಿನ ಷರತ್ತುಗಳು ಪಾಲನೆಯಾದ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಆಯುಕ್ತರ (ಅಪೀಲು) ಮುಂದೆ ಕಡತವು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು, ಆಯುಕ್ತರು ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೋಕ್ತಿಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅಪೀಲಿನ ಗುಣಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು.

16. ಅಪೀಲನ್ನು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ರೇವಣಿ ಮೊತ್ತ ಮತ್ತು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ರೇವಣಿ ಇಡುವ ಷರತ್ತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎರಡು ಪಕ್ಷಕಾರರ ವಾದಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಪೀಲು ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅದು ಮುಕ್ತವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಮೇಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳನುಸಾರ ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿಯಮವು ನಿರುಪಾಧಿಕವಾಗಿದೆ.